

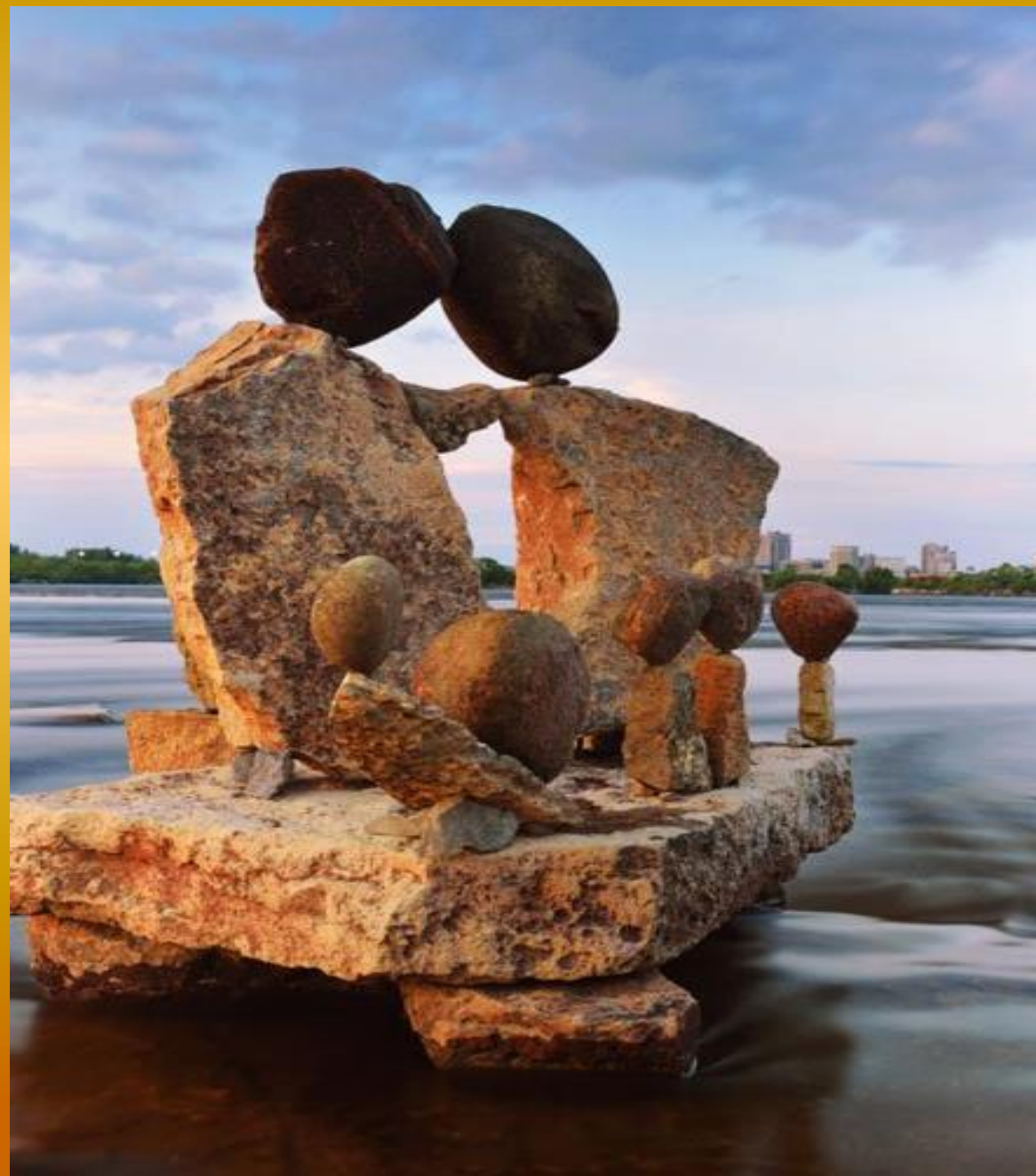

Høgskulen
på Vestlandet

Foreldreskap i eksil

Fortellingar om
foreldrepraksisar i kulturelt
komplekse kontaktsoner

Kari Bergset
Jubileumsseminar ved Familievernkontoret i Aust-
Agder
25. oktober 2019

Bygger på

Kvalitative intervju

Informantar:

Foreldre som kom til Norge som flyktningar

Frå Afghanistan, Somalia og Irak

Som hadde budd i Norge
ca 10 år

Tema for intervju:

Foreldreskapet i Norge

**Fleirstemt
snakk
Foreldre-
stemmer i eksil**

A

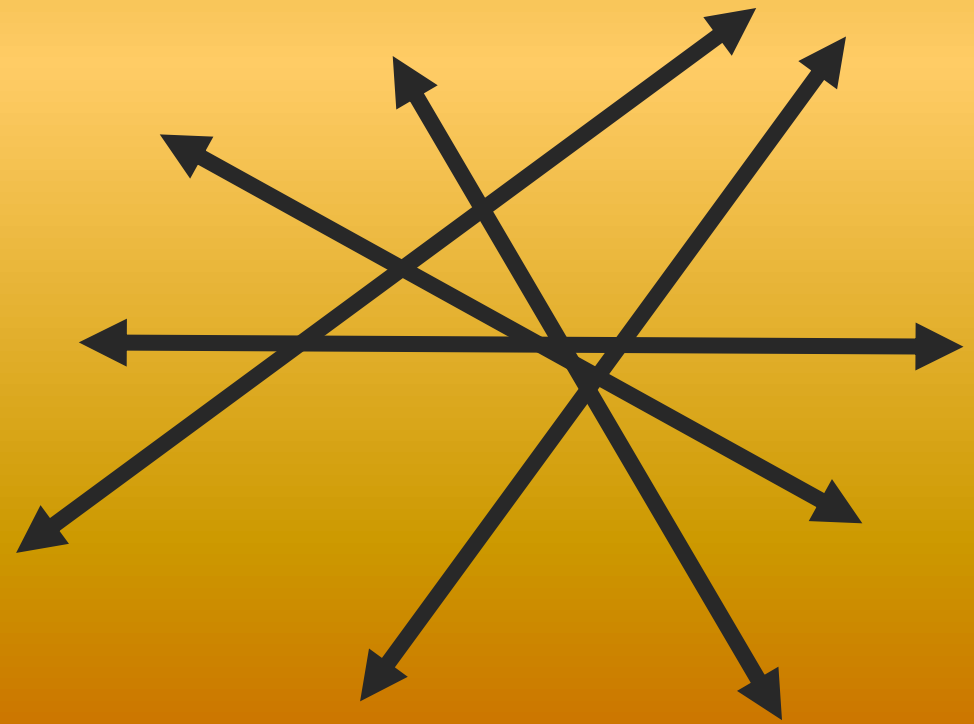

B

A

B

Analyse inspirert av filosofen Michail Bakhtin

Fleirstemt snakk
– Multivoicedness

Korleis fleire ulike stemmer
viser seg i vanleg snakk

Frå intervju med Leyla og Azad

Kari: Kva tenkjer du om det no?

Azad: Slå barna? Jeg er ikke enig i å slå barna. (...) Men jeg er ikke sint fordi han har slått meg. (...) Han sa et klokkeslett. Jeg vet hvorfor. Fordi det var dårlig i hjemlandet, folk ble drept om kvelden. (...) Far ville beskytte barna sine.

Kari: Så du er ikkje sint på han fordi han slo deg?

Azad: Nei. Alle vi på vår alder, vi sier at nå er vi menn, fordi foreldrene har slått oss.

Leyla: Nesten alle vi mener slik.

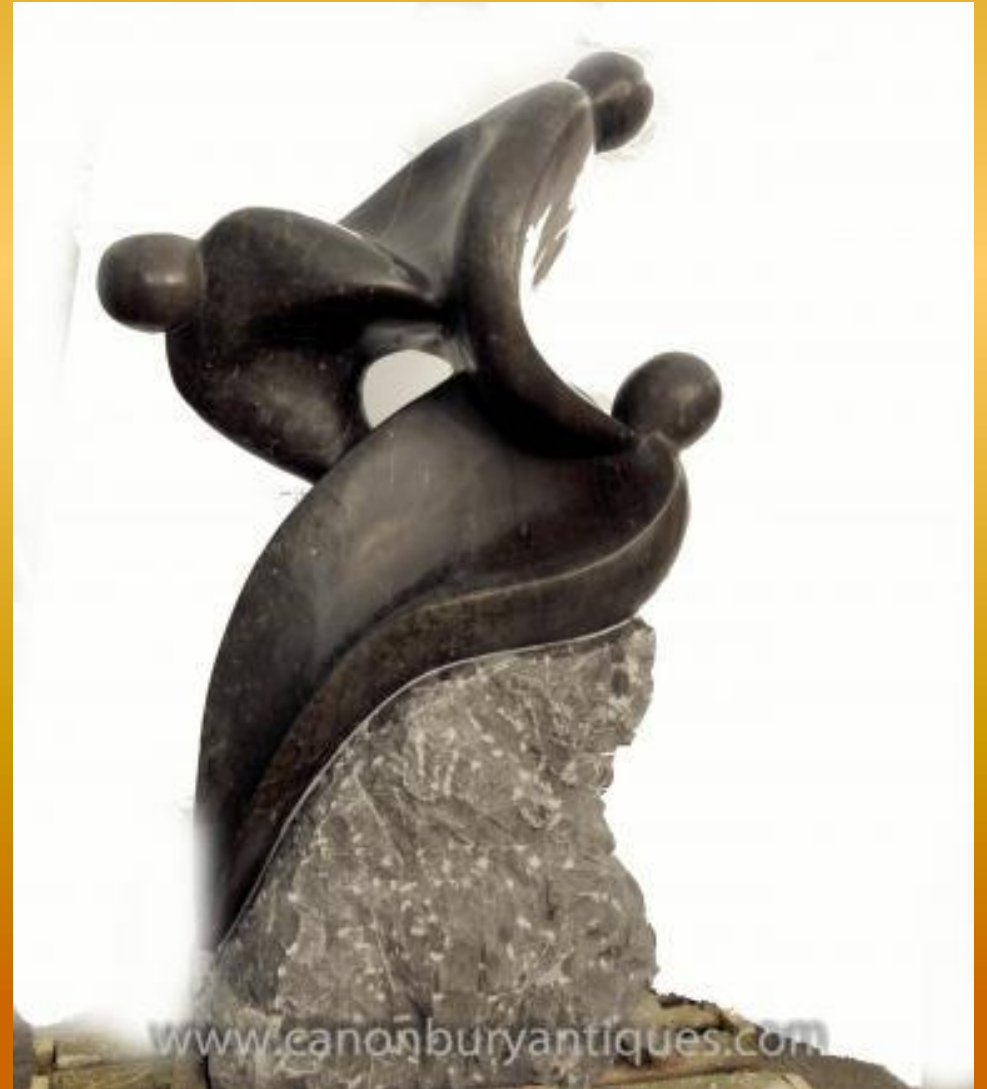

**Jeg er
ikke
enig i
å slå
barna**

**Vi ble menn fordi
foreldrene våre
slo oss**

Prosesen å forandre foreldrepraksisar

Globale og lokale impulsar

Individuelle kombinasjonar

Deretter skal vi pusse tenner, og da blir det slåssing og krangling,. De pusser ikke.

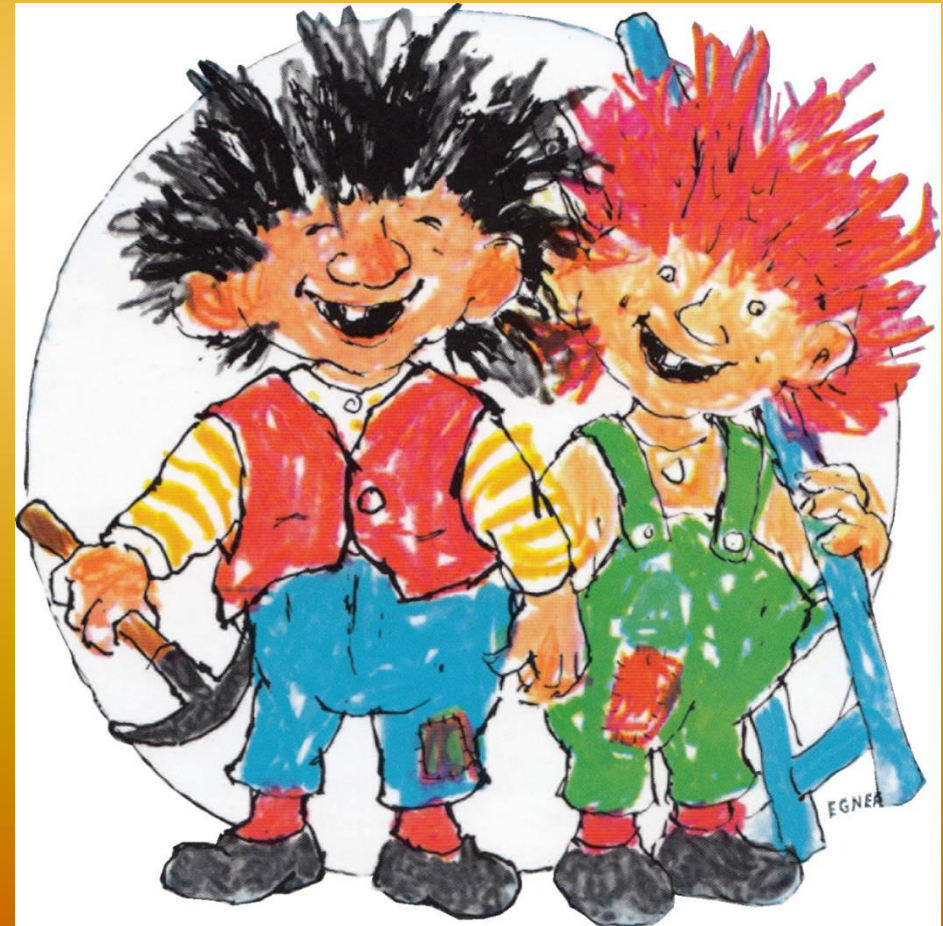
"Jo dere skal"

"Jeg vil ikke det, jeg gjør ikke det". Ja, da blir det Karius og Baktus.

(...)

Den yngste pusser tenner og sier: "Ops, se der, der er Karius, der er Baktus, å, de er der mamma, de løper!"

Og broren, han bare ler og sier: "Det er ikke riktig!"

Globale og lokale impulsar

Individuelle kombinasjonar

Ja. Jeg hører så mye på... det fins noen som har doktorgrad på hvordan du oppdrar barnet ditt, på arabisk.

Og mens jeg står på kjøkkenet og lager mat, så har jeg med I-paden. Og så åpner jeg et tema, f eks «hvordan behandler du en sta barn.» Så da hører jeg på dem.

Og så sa de at du kan begynne på være litt morsom. Ikke være helt seriøs. Så på denne myke måten da, kan du få barna til å gjør den tingen som de ikke liker. Og da lærte jeg gjennom det.

Det er masse forskjellige ting som jeg lærte gjennom det programmet. Så jeg bare åpner det og hører på hva den profesjonelle mannen seier om barneoppdragelse. Hvordan kan du bli en bra mor? Og hvordan behandler du vanskelige barn?

Observasjon av praksisar, refleksjon og innovasjon

Å vise foreldreautoritet er noko heilt anna her enn i mitt heimland.

Eg ser det dagleg i butikkane her. Når ungar skrik, og mora seier utan å heve stemma: 'Nei, vi skal ikkje ha godteri i dag. I dag er onsdag. Og 2-3-åringen hyler midt i butikken. Men ho: «Nei, vi skal ikkje kjøpe godteri i dag.» Og ho endar opp med å bere han ut av butikken mens han framleis hyler.

Det er noko eg har lært. Det er noko eg har sett, eg har observert. Men å lære det skjer ikkje på ein dag eller to. Det skjer som ein prosess.

Observasjon av praksisar, refleksjon og innovasjon

Å vise foreldreautoritet er noko heilt anna her enn i mitt heimland.

Eg ser det dagleg i butikkane her. Når ungar skrik, og mora seier utan å heve stemma: 'Nei, vi skal ikkje ha godteri i dag. I dag er onsdag. Og 2-3-åringen hylar midt i butikken. Men ho: 'Nei, vi skal ikkje kjøpe godteri i dag.' Og ho endar opp med å bere han ut av butikken mens han framleis hylar.

Det er noko eg har lært. Det er noko eg har sett, eg har observert. Men å lære det skjer ikkje på ein dag eller to. Det skjer som ein prosess.

Observasjon av praksisar, refleksjon og innovasjon

Å vise foreldreautoritet er noko heilt anna her enn i mitt heimland.

Eg ser det dagleg i butikkane her. Når ungar skrik, og mora seier utan å heve stemma: 'Nei, vi skal ikkje ha godteri i dag. I dag er onsdag. Og 2-3-åringen hylar midt i butikken. Men ho: 'Nei, vi skal ikkje kjøpe godteri i dag.' Og ho endar opp med å bere han ut av butikken mens han framleis hylar.

Det er noko eg har lært. Det er noko eg har sett, eg har observert. Men å lære det skjer ikkje på ein dag eller to. Det skjer som ein prosess.

Observasjon av praksisar, refleksjon og innovasjon

Å vise foreldreautoritet er noko heilt anna her enn i mitt heimland.

Eg ser det dagleg i butikkane her. Når ungar skrik, og mora seier utan å heve stemma: 'Nei, vi skal ikkje ha godteri i dag. I dag er onsdag. Og 2-3-åringen hylar midt i butikken. Men ho: 'Nei, vi skal ikkje kjøpe godteri i dag.' Og ho endar opp med å bere han ut av butikken mens han framleis hylar.

Det er noko eg har lært. Det er noko eg har sett, eg har observert. Men å lære det skjer ikkje på ein dag eller to. Det skjer som ein prosess.

Inspirasjon frå profesjonelle i velferdsstaten

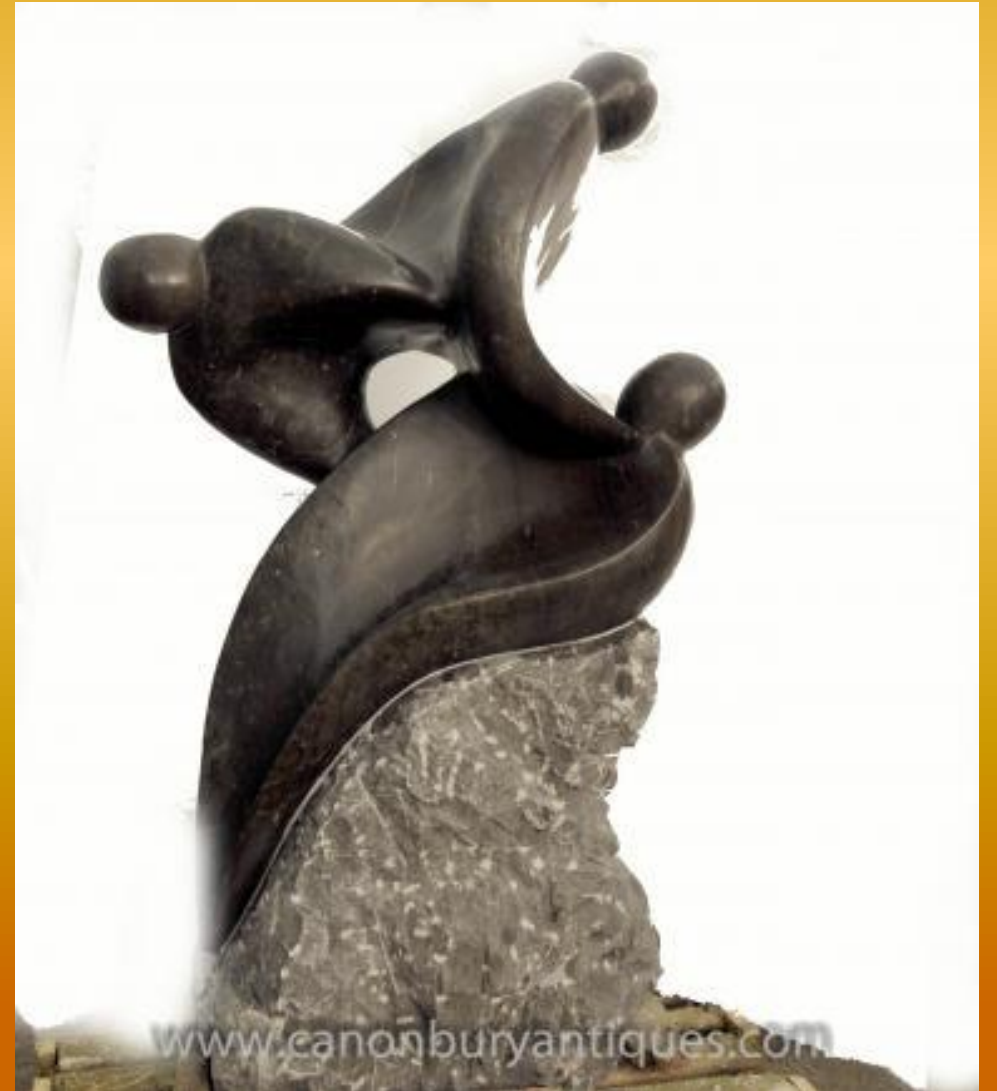
|

Frå praksis i barnehagen

'Dei var veldig snille med barna. Dei høyrde på barna. Dei viste dei respekt. Og slo dei ikkje. Dei sa ikkje stygge ord til dei. Når barna ikkje oppførte seg, tok dei barna til eit anna rom og snakka med dei. Dette var nytt for meg.'

- › **Korleis forstå at
prosessar som
startar med
observasjon har
slik kraft?**

Bakhtin (1981)
beskriv ein prosess
som vi
på norsk
kallar
Verdifforming

Bakhtin (1981).
The dialogic imagination

Verdifforming
*Ein prosess
der mennesket
selektivt
tileignar seg
andre sine «ord»
som representerer
verdiar, meining,
praksisar og liknande.*

To kategoriar av *framande* «ord»

Fritt etter Bakhtin (1981)

Autoritære ord

*Manglar evna til å vere
tostemmig*

Kan ikkje inngå i hybriditet

*Mottakaren må anten
avvise det eller ta det til
seg utan å forandre på
det*

Indre overtydande ord

*Gjev rom for samanfletting med 'eins eigne
ord', og kan gå i kamp med dei.*

Det er dels vårt eige og dels framandt.

*Det har ein kreativ produktivitet fordi det kan
vekke nye, sjølvstendige tankar.*

Det kan brukast på stadig nytt materiale.

Det er aldri ferdig, men ope.

*Kampen mellom ulike indre overtydande ord
tek ikkje slutt.*

Å tileigne seg
indre overtydande ord
skjer kun som ein
sjølvvald prosess.
Den enkelte vel ut kva
framande ord ein vil
tileigne seg

Observasjonsforteljingane
omhandlar ikkje-planlagde
forandingsprosessar

Ingen barnevernsarbeidar,
helsesjukepleiar eller
familieterapeut visste at
proessen skjedde
Såleis kunne den
utspele seg i fred

**«Forandring kjenner sin egen tid
og sine egne veier» (Tom Andersen,1988)**

> Hovudkjelde:

- > Bakhtin, M., Holquist, M., & Emerson, C. (1981). *The dialogic imagination : four essays* (Vol. no. 1). Austin: University of Texas Press.

